

Relatarea despre Amanda Smith la Hawn's Mill

În data de 30 octombrie 1838, gloatele din Missouri au atacat o așezare a sfinților din zilele din urmă cunoscută sub numele de Hawn's Mill. Gloata a tras în bărbați și băieți care intraseră într-o fierărie pentru a căuta adăpost și a-și apăra oamenii. Șaptesprezece sfinți din zilele din urmă au fost uciși în atac și mai bine de doisprezece au fost răniți.

Printre cei răniți se afla Alma Smith, în vârstă de șase ani, care și-a pierdut articulația șoldului după ce a fost împușcat. Mama lui Alma, Amanda Barnes Smith, a fost devastată când l-a găsit.

De asemenea, ea i-a jelit pe soțul ei și pe fiul ei, în vârstă de 10 ani, care au fost uciși în atac.

Fără ca nimeni să o poată ajuta, Amanda și-a adunat laolaltă ceilalți copii și s-a rugat pentru îndrumare. „O, Tatăl meu Ceresc”, s-a rugat ea, „Tu îl vezi pe bietul meu băiat rănit și îmi cunoști nepriceperea. O, Tată Ceresc, îndrumă-mă să știu ce să fac”.

Când Amanda și-a terminat rugăciunea, a auzit un glas care a îndrumat-o să amestece cenușă cu apă. Ea a folosit soluția pentru a spăla rana lui Alma până când aceasta a fost curată. Apoi, Amanda s-a simțit îndemnată să ia rădăcini de ulm și să le piseze până obține o pastă. Ea a pus pasta pe rana lui Alma și a înfășurat-o cu o pânză.

„Acum stai întins așa și nu te mișca”, i-a spus ea fiului ei, „și Domnul îți va face un alt șold”.

Rănilor suferite de Alma au făcut ca Amanda și familia ei să nu poată fi evacuați după atac. Pe măsură ce săptămânile au trecut, gloata a stabilit un termen limită până când ea și ceilalți sfinți rămași să plece. Teama Amandei a crescut pe măsură ce termenul limită se apropia. S-a ascuns într-un lan de porumb pentru a se putea ruga cu glas tare fără să fie auzită. Apoi, a auzit un glas care a repetat aceste cuvinte:

„Și cel ce pe Isus s-a sprijinit,

De Mine, Dumnezeu, nu va fi părăsit.

Și chiar de Satana să-l ia va dori,

Nicicând nu-l voi părăsi, nicicând nu-l voi părăsi”.

Aceste cuvinte din imnul „Ce trainică temelie” (*Imnuri*, nr. 47) au ajutat-o pe Amanda să simtă un nou sentiment de tărie și curaj.

La scurt timp după aceea, Amanda era afară când și-a auzit copiii țipând în casa ei. Ea s-a grăbit spre casă și l-a văzut pe Alma alergând prin încăpere. „Sunt bine, mamă, sunt bine!”, a strigat el. Amanda și copiii ei au părăsit Hawn's Mill la scurt timp după aceea.

[Citat și rezumat din *Saints (Sfinții)*, 1:347-350, 353-355, 378-379.]